

G1000 EN DE ROL VAN DE POLITIEK

COLUMN

HETTY VAN LEMMEN

Inwoner, verbinder en medeorganisator van de G1000 in Uden

“Het moet helemaal anders”, “We hebben de politiek helemaal niet nodig” en “We doen het zelf wel”. Uitspraken die ik regelmatig hoor van mede-inwoners. Maar, van politici, ook: “Waarom moet het veranderen? Mensen zijn tevreden”, “Wij zijn toch gekozen om dat te regelen?” en “Daar moeten wij toch eerst iets van vinden?”.

Na een bruisende G1000 eind 2014 is er veel losgekomen in Uden en we kunnen en doen inderdaad veel zelf. En er is veel expertise onder inwoners die nog te weinig ingezet of benut wordt voor het algemeen belang.

Steeds meer inwoners zetten zich af tegen politieke partijen en dan vooral tegen de huidige politieke

werkwijzen en procedures. Verandering lijkt onontkoombaar.

Het “zonder de politiek doen” zal veel mensen aanspreken. En aantrekken. Om vervolgens teleurgesteld te moeten constateren dat het gewenste resultaat vaak uitblijft omdat we tegen grenzen van middelen of mogelijkheden aanlopen. In het systeem van nu hebben we op veel terreinen nog te maken met een te grote rol voor de (partij)politieke arena, met weinig inbreng van inwoners op individuele thema's of projecten en beperkte ruimte voor experiment of innovatie.

Dat wil echter niet zeggen dat we de vorm van een gekozen vertegenwoordiging met zeggenschap niet nodig hebben. Hoewel

de (machts)verhoudingen hopelijk anders komen te liggen zal die basis nodig blijven. Niet omdat inwoneracties per definitie willekeur, eigenbelang of uitsluiting met zich mee zouden brengen. Dat wantrouwen is hardnekkig en zeker (vaak) niet terecht. Het blijft nodig omdat inwonerbetrokkenheid en gekozen vertegenwoordiging elkaar kunnen versterken voor een gedragen, transparant en legitiem resultaat.

We zullen hierbij nog hard moeten werken aan de instelling van veel inwoners. Hoewel we graag iets anders willen geloven zijn veel inwoners (nog) totaal niet bezig met een andere rol in de maatschappij. Het aanspreken en mobiliseren van onze mede-inwoners is en blijft lastig, zeker op minder aansprekende thema's. En ook bij prachtige projecten is continuïteit niet gegarandeerd.

Juist lokaal moet het toch makkelijk zijn op onderdelen, thema's of projecten eens te experimenteren in andere samenwerkingen tussen gemeentebestuur en inwoners/maatschappelijke organisaties, met daadwerkelijk andere verhoudingen. In Uden proberen we daar invulling aan te geven. Met een evenement met het thema 'verbinden, verbreden en zichtbaarheid' bijvoorbeeld. En met Udense verbinders – een groep die bestaat uit een combinatie van inwoners, raads-

leden en ambtenaren – die kansen zoeken en verzilveren voor samenwerking. Zowel bij beleidsvorming als bij concrete initiatieven.

Het is niet verwonderlijk dat veranderingen op dit vlak niet zo snel gaan als we zouden willen. De vraag is nu wel: hoe kunnen we, zowel de inwoners die zich afzetten tegen politiek, als behoudende politici, ervan overtuigen dat het samen, maar wel anders moet? Ook het behouden van het enthousiasme en de drive van degenen die het samen willen doen, is een uitdaging.

Het zal in ieder geval met kleine stappen en een lange adem zijn. Waarbij politici en inwoners beiden in principe bereid moeten zijn om te veranderen en om zich aan te passen aan een verander(en)de maatschappij.

Maar – ook op de weg ernaartoe – samen, met wederzijds vertrouwen en elk voldoende ruimte.